

PODPŁOMYCZEK (1) *sb m*

Oba o jasne; e prawdopodobnie jasne (tak w -ek).

sg N podpłomyczek. ◇ [A podpłomyczek. ◇ pl G podpłomyczków.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

Dem. od „podpłomyk”: [ále weyźrzawfzy okiem duźnym w chléb/ naydziefz manna abfconditum/ ímák dziwny nie wedle ciáá/ ále wedle duźze. bo ciáá nie pośila [...] ále duźe/ [...] y ná pozyfkánié łáłki Bożéy/ áż do góry Horeb zbáwienia náłzégo/ ná kłztałt onych podpłomyczków Heliafzowych/ zá ktorych mocą wízedł bárzo dáleką drogę. JanSyjon 25.]

Wyrażenie: »podpłomyczek upieczony« [szyk zmienny]: namiotek álbo chrościána budká tho były mármory y álábáłtry ich/ podpłomyczek ná węglu vpieczony á káwálec báráninki to były połmiłki ich [świétych przodków] RejZwierc 69v; [SkarŻyw 872 (Linde)].

AL